

ظافـتـ حق خود دانـتـ هـرـ گـرـ کـرـ دـیـ وـ سـازـ قـتـ کـرـ دـیـ جـنـاـنـهـ ذـرـ
ظـافـتـ سـعـادـیـهـ کـرـ دـرـ * أـخـرـجـ الـبـزـارـ وـ اـبـوـهـلـیـ وـ اـحـمـاـکـرـ هـنـ طـیـ
وـ فـضـ فـالـ دـعـانـیـ رـسـوـلـ اـللـهـ ﷺ دـنـالـ اـنـ فـیـكـ مـشـلـاـ مـنـ فـیـمـ
اـبـدـخـسـهـ الـهـمـوـدـ حـقـیـ بـعـتـرـاـمـهـ وـ اـحـبـهـ الـمـصـارـیـ دـنـ اـنـ زـلـوـهـ
فـیـ الـمـقـزـلـ الـذـیـ لـیـھـ بـهـ أـلـاـ دـانـمـ بـهـلـیـ فـیـ اـذـنـ مـهـبـ
مـفـرـطـ يـفـنـرـ طـنـ بـهـاـلـیـسـ غـیـ وـ سـوـضـ بـهـمـلـهـ شـنـانـ مـلـیـ
اـنـ بـهـتـدـیـ وـ اـللـهـ اـهـلـمـ *

* ما قولـ حـمـرـ رـجـ * اـذـ رـیـنـکـهـ اـرـبـرـ وـ قـ اـگـرـ باـشـرـ اـوـدـ
رـمـیـ وـ تـقـسـمـهـ جـانـورـیـ رـاـ جـهـرـ سـرـ بـیـ شـکـارـ نـمـوـدـ شـوـدـ وـ قـبـلـ
ذـبـحـ بـمـیرـدـ وـ اـنـ گـلـوـ دـ اـسـرـبـلـ بـمـحـرـوـحـ کـرـدـ دـمـ سـنـوـعـ اـخـرـاجـ
یـاـفـهـ باـشـدـ طـالـ خـاـبـشـهـ یـاـ حـرـامـ یـاـ کـرـدـ اـجـمـوـسـوـ اـشـابـوـهـ
* اـمـجـوـاـبـهـ جـانـورـ شـکـارـیـ اـرـگـاـوـ دـ اـحـرـبـیـ یـاـ بـوـدـقـ
وـ اـشـالـ آـنـ فـوـاهـ آـنـ جـانـورـ بـحـرـ بـمـیرـدـ یـاـ بـاـعـرـجـ دـ رـشـرـعـ وـهـمـ
اـسـتـ * لـمـ اـصـرـحـ فـیـ الـطـعـطـارـیـ وـ اـحـمـاـلـ اـللـهـ اـذـ اـسـکـانـ الـقـلـ
یـاـ لـنـفـلـ لـاـ بـعـلـ وـ اـنـ دـ جـدـ الـنـ مـاءـ کـمـاـ اـشـارـ الـهـ فـیـ الدـرـ وـ هـوـ
مـجـهـلـ مـاـ اـجـاـبـ بـهـ الشـیـعـ زـینـ حـیـنـ مـئـلـ هـمـنـ یـصـطـادـ الـطـهـوـرـ
ـ هـاـلـبـنـدـ وـقـ اـرـصـاصـیـ دـ الـطـوـنـ مـلـ بـعـلـ اـسـکـلـهـاـمـ لـاـ اـجـاـبـ
لـاـ بـعـلـ اـسـکـلـهـاـقـالـ مـاـ حـسـبـ رـدـ اـلـجـتـارـ وـ لـاـ بـعـلـیـ اـنـ اـمـجـرـ
ـ هـاـلـهـصـاصـنـ اـنـهـاـمـوـبـاـلـ اـهـرـاقـ وـ اـلـثـقـلـ بـوـ اـمـطـهـ اـنـدـ رـانـهـ

العنیف اذ لم ير له حل فلا يحصل وبه الذي أين نجحيس وفي الهدایة
 ولا يوصل ما أصابيقه البندقة فمات ذهار في العالمية لا يوصل
 ما أصابيقه البندقة لومات وهي التفسيرات معرفات
 يعرضها وبدليل قلة ثقليته ذات حلقة الى قوله حريم قال العلام
 النوری في شرح المعلم قال إنما هو لا يحصل صيد البندقة مطلقاً
 محل بيت المعراض لا انه سلسلة رضن ووفن * وحكم شکار غواص
 طین که بذریعه کهان اذ ازمه حکم شکار زدن است یعنی لما ذبح
 حرام باشد مطافعاً والله اعلم * اشهى هناءه مولانا هبیل الحنفی روا
 * ما ذبح رحمه الله تعالى *

آندر یکه هنده عاقد بالذجست به کردن چند نظرها را پی ملوكه
 محمدروه خود اخهی را از اقربای خود و کیان و مختار حاخت پس
 و کیان مذکور به نبود و بوب لفهم قبض کرد پس شرعاً این جهین
 به بمالوکا رجاء است یا ز و بعد قبض در اراحتی مذکوره
 مکاب مو بوب لثابت خواهش دیانه * ایخواب * اینجین
 و به بمالوکا رجاء است چنان ان هر کار یکم با خسیر کردن میتواند
 آزادی را و کیان و مختار رام کردن میتواند پس در اراضی
 مو بوب بعد قبض مکاب مو بوب لثابت خواهش در * فی الهدایة
 کل عقد چازان یعقوبی * الانسان بفنهنه چازان یوصل
 به غیره لان الا نهان قد بعجز عن المیا شرعاً بنفهنه ملی اعتمدار

بعض الا هو ال فیه تاج الی ان يوکل به نمی-زی القنول و قی
 جامع الرموز ای صبح المتنوکیل بکل عقل یوفدہ ای یعده
 الا نسان، بنفسه ای قولد سالبیع والهبة والصدقة والرذیعة
 زنگنه را و الله اعلم * * ما فولکدر رح * در صور تکه
 زید را موال بسر آن نما لغ خود و تصرفات شیخ و آخرات
 پیغمبر مدد کرد و ران خرد و اتقیان میری برایار است بس
 قاضی را میرسد که اموال مذکور در ارزشید ستدید، نزد شیخی
 صور این بطور امانت دارد یا به * الجواب * بای لای
 الغالیک-سریه ولر کان اب الصفیر مبدرا متفاوتا مال الصفیر
 یه صب و صیبا یه حفظها له و فیها ایضا لتقاضی ان یا خل مثاله من
 والدہ اذا کان سرفار یصده عدل عدل ای ان یملع زی ال در المختار
 وله اخذ المال من اب مبدرا و یصده عدل عدل فیه و الله اعلم
 من بیاض لمو لوى مکل وجیه *
 درینکه وارثی مینحو ایه که از مرکه سورش هر یون چیزی صیبا خود
 بگیر دادین و یه ارمال خود ادارے نماید سیر میری برایار * الجواب *
 اگر دین مستقرن نه که نیست بس این امر باعازت بقیه درنه
 جائز است و اگر مستقرن است باعازت غرما طنزی القبول
 و إذا کان بي التركة دهن واخذ أحد من الورثة هنها من
 اهیان الشرکة لنفسه ليودی الدین الذي على المیت من مال

لهمَّ وَرَضِيَ بِهِ بَاقِي الْوَرَةِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ اللَّذِينَ مُعْتَدِلُونَ
لَمْ يَكُنْ حَازِرِي بِهِ مَنْ أَنْتَ بَاقِي الْوَرَةِ بِعِلَّاتِهِمْ وَلَهُمْ
ذِلْكُمْ إِذَا هُرِيَ بِهِنَّ الَّذِينَ مُمْتَرِفُوا لِلْأَسْوَمَكَةِ فَإِنَّمَا إِذَا كَانَ
الَّذِينَ مُمْتَرِفُوا لِلْأَسْوَمَكَةِ فَلَمْ يَعْلَمْ لَهُمْ هُنَّ الْوَلَاهُ إِلَّا بِرَضَاهُ الْمُغْرِبُونَ
وَإِنَّمَا عَلَمَ مُولَانَا مُحَمَّدَ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْهَادِيِ الْقَدِيرِ * وَبِطَهْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَمَلِيَّ أَلَّهِ وَاصْحَابِهِ الْأَمْجَادِ * تَامَ شَهَادَتُكَ تَابُتُ نَصِيبَتُ
نَسَابُ مُثْلِّ عَنْقَمَا نَسَابُ مُرْغَبُ وَمُطَابُ بَرْشَبُ وَشَابُ *
مُوسُومُ بِالثَّمَابُ وَالْعَاسُ وَدَوْدَى وَمُجَمُوعُ الْفَتاوَى وَمُولَمُ
خَضَرَتُ فِي خَدْرِ رَجَتْ جَنَابُ مُسْتَظَابُ اِمَامُ الْعِلَّامَةِ الْعَظَامِ *
الْمُجَهَّدُ الْخَصَمُ الْفَهَامُ الْهَمَامُ * الْمُهَبَّرُ بَالْمُواحِدِيِّ وَالْمُكَلِّدِ وَدِ
اهْنِي جَنَابُ مُهَبَّرُ مُولَانَا هَبَدُ الْوَدَودُ صَاحِبُ دَامَ ظَلَمَهُ الْعَلَى *
وَهُوَ تَصْحِيحُ وَتَنْتَيْحُ جَنَابُ نَصِيبَتُ نَابُ * الْفَسَاطُ الْأَعْظَمُ
الْأَمْجَدُ * الْأَرِيدُ الْأَكْرَمُ الْأَوْجَدُ * اهْنِي جَنَابُهُ مُولَدُ
مُهَبَّ الْبَارِيِّ صَاحِبُ دَامَ فَوْضَاهُمُ * تَارِيْخُ ۖ شَتَّمْ مَا، عِيدُ الْمُصْمَى
سَنَّةُ ۖ ۱۴۹۳ هـ مُطَابِقُ بَسْتَ دِيْنِ حُجَّمَ ۖ دِسْمِبَرُ سَنَّةُ ۱۸۷۶ مَعَ *
* لِهِ طَبِيعُ بُوكَتِيِّ حَلَيْهِ اِنْطَبَاعُ بُوشِيلِ *

بهر سنت بدهی ملی د اتفاق شد و د دی میشه تا هر فیروزی سلطانیت د عیزی
کار بقیره ایستادیات و سالانه شتی صفحه

د تقویتی د پدر مغیره و فیروز طیور هر زل آیه باس و قول نمودند کاخ ناد
و مکعبه بیان فتح کرد اینها نبود و اگر باشد گری نکاح و هر چشم خواهد شد منها
ذوقی د نکاح کرد یه لعنه نظر اینه هائز ملایکرای اینه ایشان را با کرد و مهد مهد
فتوی ۱۰ اسباب حرمت نکاح در حق زن و مرد جنہ اینه هفت د

فتوی ۱۱ محمد مدت بالقرار اینه جنہ اند ایامات لجه زدن صفت ۵

فتوی ۱۲ نکاح نیکو خود میتو داد و پدر و برادر هرام صفت ۶

فتوی ۱۳ شوهر میسر داد و از ۱۰۰۰ مال بخوبی ناد بعد باو غ نکاح اینج
گردان میزد و اند صفت ۷

فتوی ۱۴ اگر زن را بجهه قابلت کوییاند نکاح صحیح و ناقد خواهند شد صفت ۸

فتوی ۱۵ نزد زوج اغایه نوشته که ترا طلاق باش دادم چه طلاق و جنہ دیلا
نماییل د و دهدست نکاح همان داده اند صفت ۹

فتوی ۱۶ زن به بعد بونت مرد د موهی نکاح در در ایام نمایه و نزد خان
بر طلاق نیست دیع بیان ناظم از د و د حکم صفت ۱۰

فتوی ۱۷ منتهی نکاح زید توکیل نمود کیل با مهر و تزویج کرد و حکم صفت ۱۱

فتوی ۱۸ ملایمی د ختم عقدیره د اینه اینج نمود مغیره بعد بلوغ خواهد داد
د هن د لغایت اینه خولده نمود صفت ۱۲

فتوی مدققت اول انکی صلح را بازیخواه شوهر به نهاد پسر خود صافت نموده بمالکیت
 بخت قط خواهد شد یا نه صفت ۱۱
 فتوی زوج دوی میرکاند که نجف طوبه است خواهر فدا عیار مس سعدی خوش جلد حکم صفت ۱۲
 فتوی دولتی توکلی تباخ دغیره با دلیل میتواند مشد نایاب و جودی صفر صفت ۱۳
 فتوی ناشرن بیشه زن نا فرمان بنا عن از جانه شوهر گر بخشش نفقه
 خواهش نداشت یا نه صفت ۱۴
 فتوی زید بسرمه بیر خود را با برتر و فاسد و میانگر و جده هر جا که خواهد
 در آنجا خواه را که دو شاکه خواهد رحایتو باز نه فرماخ داد یا خود
 با پیش از شیر و طرزی را علاج نمود حکم آن چه صفت ۱۵
 فتوی محمد با عصیان و مغایر و محرمانشون هر آد و بجهات صفت ۱۶
 فتوی همراهی گرفتن کن مهر آزاده زوج و زوج زاده هم بستری خود باز
 داشتن میتواند یا نه صفت ۱۷
 فتوی زوج بوض مهر زوجه قدرے زین ۴۰ هزار مالکوض نموده مهر داد
 خواهد شد یا پایان مطالبه مهر صفت ۱۸
 فتوی محدث * شوهر را زدن و سزا کردن از وجه نمود و زکاریم کدام
 لصویر بشرها گذاشت صفت ۱۹
 فتوی زوج در اسسه طلاق اتفاقی غض نموده بحمد شر و محسن بود خود
 شرط از وجود را اسسه طلاق دادن نفس خود میزند صفت ۲۰
 فتوی * بد را و هر ادار شوهر که هیان مهر را نگردید بس زوج را مطالبه مهر

- ارادهیان و کنایه‌یان میر سب
صفت ۳۴
- فتوی * بیوی بلوغ مغایر و افسق تکاچ ولی میر سد ون جون مطہق
بنت و هرس تفرق نمایند صفت ۲۷
- ذوای * زوجه فائمه را گفت طلاق مان طلاق به دست طلاق با اشاده
در آن به حکم است صفت ۳۸
- فتوی * حسب تقویض شوهر نهاد وقت وجود بشر طلاق تطبیق
نفس خود و زواجه باشد اگر بعد از اینها می‌باشد میر سد صفت ۴۲
- فتوی * زن خود را مادریا عامل باشد خبر گفت یا به نایت طلاق بازی از ازدواج
خطاب نمود حکم آن به صفت ۴۹
- فتوی * عند النكاح تزكیه بیان می‌باشد باعف چیز نشد بود حکم آن به صفت ۴۳
- فتوی * در طلاق نامه بحیره اگر از دست نجات کلمه مانند طلاق واقع چون شد پایه صفت ۲۳
- فتوی * فائمه بعلیله تغیر نمایند اما زوجین بحسب فیروز است شوهر
دست در آن صفت ۵۳
- فتوی * زن میر خود را بزوج و بسیار احافیت کرد زواجه بری از زده گردید
یا دعوی دفع باقی نمایند صفت ۳۵
- فتوی * شوهر دوازده سال فائمه نمایند زوجه بانکاح و اگر در آنها فرد ازدواج
بینا شده اول حاضر شد دعوی زوجه و فرزند نمود فرزند گرا باشد صفت ۳۶
- فتوی * زوجه گفت اگر هنوز فلامنها بخواهند تو نه سهیم کل امور من
بر ساخته گرد و چه حکم صفت ۴۴

فوی * شکست ام الرا و مین مه زن کامل گرداد مهد دین مجنح بله م
برادرش دو صیت است اگر در آن تقدیم کرد، با پند زور و با
ابطال فیضت میرسد

فوی * زوجه نیز خود را در حالت سکر دستی طلاق دارد
و افع خواه شد یانه

فوی * زوجه غیر را که نو زنا کاش باقی است نایخ نمودن علام مف، م
قوی * هنکو خدا غیر را که هرام است نایخ نمود و فرزندی زانو خشم
شنبه ارشادی چ

فوی * تغريق کرد، شودار میان زوجه و زوج که از هفت خانه
و منکر هماق و نهاده است و فیله نظر

فوی * بوض مهر جمیع زماک موجود و صد و سه خواره با عرض
نمود و آن بیع باطل سخه یانه و بعد ذبح عجیده ملکه - خواهد شد یا به دست

فوی * زوجه میست را میرسد که اراده می شود که تو هر این بوض مهر
به دن و ضی بودنش گیرد

فوی * دختره حالم و پسر راهت حال را بد و شان پروردش
خواهد شد یا حق ماده است

فوی طویله مفید و در جواز گرفتن هلاحق و خربه و اجرای اسماکه است
و سیاست و عطزیات و مایجه معاشر است موافق عرف و ماقبل
ازین دیوار را ز شو هر احمد العقده

کوئی * با کنیز پد - بگذران خاتم و طی کرد، ازان فرودی را نه
 حکم ضعف و لامشودی داشت - مفت ۶۲
 قوی * زیده همچون خیر مجهود است اراضی خود را بهتر نموده بجهاد عومنی
 نموده بود غربای دیگر را در ران تعاوض میبر سودهای را نمفت ۶۳
 قوی * جهرا گردید متوجه شد غیره بوزار گردید، این با لذتگذاری
 دلی انانکاح متعیره، میتواند بشهد مفت ۶۴
 قتوی * مسنه برادران همطعام از گذشت بود، بغضی کم بدهی زیاده
 بطرد او خریدند اما کاب لکی جمهوری را یافت و دیگر خواهی باشد باید، مفت ۶۵
 قتوی * همچیغ اهل اک خود را داشت زبان نمود صحیح خواهد شد، نه مفت ۶۶
 قتوی * همچیغ نیاز نداشت از اراضی و نعمت باید حفظ باشد - مفت ۶۷
 قتوی * بازین شرط این باید خود را و نصف نمود که بعد نیوت من نواحی ام
 زید مسنوی باشد بعد و نی هر که از افرادی من امین و فعالی بود صفت ۶۸
 قتوی * مکان دو منزله باشند با اولی را برای مسنه و زیمین را
 برای چهل اسحق و دفت مسود، غیره ذکر کنم آن به مفت ۶۹
 قتوی * مشهور قدیم مسنه ایمان میباشد تقادم زمان و نهاده
 و نقشیت آن و شدو و آن یا ذره تمیز شود که او گذاشتم کم آن به مفت ۷۰
 قتوی * زید مسنه را برای تجارتی مسجد و تابعه داشت و هم دخیر آسمونی
 گردانید اما مستوی بزم طلاق مسنه داد امر داشت همیشگاهی نموده
 مسنه داشت این میبر مسد بدانه بزم طلاق مسنه داشت همیشگاهی نموده

- فتوی * زندگانی دوستی عهادت معاشر، جمیع اتفاقات را در قبضه
زمینی نیود، بس و قل باید دلیع داشت آن را بدویان صفت ۷۳
- فتوی * دلیع پسرخان را مستولی خواسته، فاتح نمود پسرخان را
دعا کی توکیت و هزار خان را سرمهیان صفت ۷۵
- فتوی * زندگانی اتوگاید از پدر را تقدیم کرد، گرفته و خیال و معتبر است
بود و بجهالت دعوی و قدری توکیت خود مینماید حکم آن چنین صفت ۷۸
- فتوی * مقبره قدیم که نشان گور در را کثرا جای نهاده نمایست
نمای مکان دستگاه در انجام جائز سرمهیان صفت ۷۹
- فتوی * بایع سالم در فاو سن جائز است صفت ۸۰
- فتوی * زید از هم و از ارضی کنار اخربه و از گفته ایش کم یافته
با خراب اخیر فتح آن خواهد بود یا چه صفت ۸۱
- فتوی * بایع بالوقوف چیز است و صور است آن جه صفت ۸۲
- فتوی * بایع بالوقار ہن سه داشتگان از بیاع از بیاع حرام در بوا صفت ۸۳
- فتوی * بایع بالوقار ہن سه داشتگان از بیاع حرام در بوا صفت ۸۴
- فتوی * اگر در زمان مدنی میگین کرد، شو و فاسد گرد و بان صفت ۸۵
- فتوی * طویله و قلت فرسی های محروم کرون پسری را از پسران
خود مشتمل بر شش سال دوچار آنها صفت ۸۶
- فتوی * و قلت نمود پسر را آنکه بعد من هر که از بیان من صالح و
صفی بود مظلوم باشد، بس موافق آن عمل کرد و خواهد شد بان صفت ۸۷

فتویٰ * زریدگا و بلفت پا اسپ از هر دو گاهاریست گردنده برخلاف
 هدرا و بجز بیکه و گنه باشد و من هملاک مفهودهان لازم خواهد شد باز صفت ۹۴
 فتویٰ * و قبض مشاعق قابل التقدیر جائز است باین صفت ۹۵
 فتویٰ * در عین مفاره است نوع و نقصان بالمنا مقدمه مشروط بود راجه الحال
 نقصان شبه خان برگردان از مفاره در پیش از الماء لازم صفت ۹۶
 فتویٰ * اشیای سبک که را زیبا و بازغصه خود فرد خوب چه کار دارد صفت ۹۷
 فتویٰ * زیدان یاد خبر خود را چند زیور است باین باید ملایم باشد
 حکم های بیست متحقق خواهد شد باین صفت ۹۸
 فتویٰ * طریقی که سولا نامحمد و جده و نادرت قاویں و پیغمبیر مسلم آن صفت ۹۹
 فتویٰ * زریده دهی و قبض اراده ای کذا به ای ذات خود نمایه د
 شندی پیش نماید عالم بوقتیست آن بدی حکم خواهد شد خود یا چه صفت ۱۰۰
 فتویٰ * عبر و وارث زید عصمه خود را از سرمه که ایشان ابدانه
 گفت ترکه ازید من نمی خواهم این ایهای پیغمبیر مستحبانه صفت ۱۰۱
 فتویٰ * و خبر خواه باللغه خود را چند زیور است باین باید ملایم باشد
 باید بملکه بیش و خبر در ان ثابت خواهد شد باین صفت ۱۰۲
 فتویٰ * در زیدان زیدان ذی گلم از حقوق خود را مصالحه داده باقی
 ایهای اثمه باید دهی باقی و میرسد باین صفت ۱۰۳
 فتویٰ * زیده دهند و سرمه دن بر تدبیح ترکه اهر و مصالحه نموده
 بزر و عرض خود را از هبته و تجیله و متصربت بودند بسی جد محبوبت بودند

- صلح‌نامه (ایمان) داده و داده اشتبه کاله می‌نمایی. صفحه ۱۰۷.
- نحوی * زید و ارشت همراه از بیرا شدوی ابران نموده گفته ترکه همرو
دگرس طلبی و فانی شیوه را ازان طلاق ^۱ این امر را چنان مصفیه نمایی صفحه ۱۰۹.
- نحوی * نوای سمه خود را جمیع را در عقی خود ببر کوده ای و را حق باطن و
ذخیران نگزد ایند و دلست خیاب خود و خیاب و متصرف نماید کلم این چه صفحه ۱۱۰.
- نحوی * بد ختر نای بالخند بوضی و مده ترکه خاید اد خود و به بالعوض نموده
انواع نیشش تنویض آن دوی نمود و به دلست و دهدمی مشتمله
و بگرسیزه اصیر سه بانه صفحه ۱۱۱.
- نحوی * طوبایه در نحو اد است تصریف دو سیان به بالعوض و بالعوض
و کفر او کفر ای صفحه ۱۱۲.
- ذوقی * زیجه سکانی را بد و پسران خود به نمود و بقیصه شان خدا و
بلکه خود حاکم سعاده دارست خواه شد بیانه صفحه ۱۱۳.
- ذوقی * هبده ب تفضیل بعض و ده ب بعض جائز اما کفر و دگناه ای صفحه ۱۱۴.
- فتونی * هبه، سحر، من و سخن از بسیاران یا کمی هزار یا او شایی جایز
باشد پیدا نمایی صفحه ۱۱۵.
- فتونی * همه یعنی خیر، میخواز جمیع ابراضی خود را بوضی هر معجلان زرد و
پنهان میخوازند خیر ذکر من دل است لذت ای صفحه ۱۱۶.
- فتونی * هزار راهی خود که مشتع قاریل فیض است این قیصه بزرگ خود
و بینها بوضی براو خدم جه دیگر د پس بجه تباشی بخود گفتم آن چه صفحه ۱۱۷.

- ذوی * طویله در دادخواهی موقوفت غیر راسمه لدو لوالدینه صفت ۱۳۵ .
- ذوی * زید همروانه اشتباای سده سه اکال بود و جوانیت به شرط
یا نهایات وقت دیده آنها همروانگ خواسته بازه صفت ۱۳۶
- ذوی * خود از ترک که شور و حصار شاع خود ببرادر را زد و خود ببرادر نمود صفت ۱۳۷
- ذوی * بعض مالک خود ببرگان بیه خود بادید و بسراند و بگیر
و بسرداز از بگام فرض آن خود صفت ۱۳۸
- ذوی * اشتبه اشتبا ارعاع بشریک ب جائز و ببر قاسه و بعد تسامم
و فرض مفید همک برپشونه بازه صفت ۱۳۹
- ذوی * شخصی همک بیگنه زمین بسی من شالی باگندم اجازه داد
جایز باشند و بدل اجازه همان سه من لازم باشند بازه صفت ۱۴۰
- ذوی * اشتبای خود دیعت نهاده بسخدر رفعت بمن موضع بغض زان
آصرف گرد و بعض مو بخود خیان و رو بروی لازم است صفت ۱۴۱
- ذوی * در مرثیت مصالحه باتفاق افضل و تناقض حدهم خود نه بند نه دست
بعضی از در مرثیت فضیلت خود پرورد بسخدا به صفت ۱۴۲
- ذوی * کواه نجف این امان باد و بآسنه ایگشت لبیعنی با پیش
ظلا بآفره بو شنیدن مباح بود صفت ۱۴۳
- ذوی * زید چند بیگنه زمین نزد عمرد گرداده صیاغ کند اقرض گرفت
خرابج آن بر ذمته سکه ام بود صفت ۱۴۴

- ذوی *** ز میل و گا د گز داده ب بلاغی قرض گرفت و مرتبت را با نهایع
از اینها باز است داد حکم به صفت ۱۳۵
- ذوی *** نادر از جانب خبر نداشته باشد معاشر آن نمود و بغایب فاحش صفت
پس بعد باوغ فصح آن بیرون از نمود صفت ۱۳۶
- ذوی *** براج زید بسب فویت پسر خبر طلبی و جزوی برای اینما فهم
مفتود ا لحدوا اس اگر باید اخود خبر بده ناید حکم آن چه صفت ۱۳۷
- ذوی *** بخوبیه بیان نهاده ز میل بشرط گرفت و ظافت آن نمود
بایع کامل نخواهد شد صفت ۱۳۸
- ذوی *** زن بیگانه را گاه گاه نادر بیان گاله بیاد خبر خواهد بود بیان
مردی برای پسر خواهد نکاح فیبا میں جائز صفت ۱۳۹
- ذوی *** زید خادمه داشت بنا نکاح از دی فرزندی چند زائید نه
وارث نخواهد شد بیان صفت ۱۴۰
- ذوی *** در کار میں زوجه نوشته داد که اگر نکاح نان کنم بر زن نمایم
سر طلاق واقع گردد حکم آن چه صفت ۱۴۱
- ذوی *** مهر ببر جواز نکاح با مرد دیگر بسب مقتول بودن آورده
مفت چار حالی بر قول امام مالک رح صفت ۱۴۲
- ذوی *** اختلاف گواهی در کیفیت طلاق و از کار زوجین صفت ۱۴۳
- ذوی *** باد جود بودن دختر داده بخواه بر زادیان خود ثابت مالی
و صفت نموده و فایست یافتد صفت ۱۴۴

فتوی * تصریفات مریض از همه خیرا در مرض موقتاً دست بده یاد دست ۱۵۹

فتاوی * در صحت زمینه ربانی نموده ب آن حمل نموده خواهد شد یاد دست ۱۶۰

فتاوی * دعی را متعال کرد و ران نفع با تیرم مبت نموده میرسد دست ۱۶۱

فتاوی * حکم دعی کرد مال پانجه را بفرموده با برای دی نمود دست ۱۶۲

فتاوی * اراضی کزار را بطور رهن بایع بالوقا نمود دران تصریفات

مرتهن جائز بود یاد دست ۱۶۳

فتاوی * بکارهین نوشتند او اگر فات شه طی کنم را دخه نفس

نمود را سبه همان داده شود و بگرا فعال کند حکم آن هست دست ۱۶۴

فتاوی * در مردم که زن را نمی بودند صفتین حسب فرالغ میرسد دست ۱۶۵

فرالغ مهر * در محمدی اخ واخت اب دام و در اشت اخ لام دست ۱۶۶

فرالغ مهر * کل مال به نمایرها برداشتن شود همیشه

دست ۱۶۷

و زوجه نواسه محروم

فرالغ * حکم ره گلک

فتاوی * دین مقدمه هم بر ارت آنچه احیا نمایند حکم داشت شی مسونوف دست ۱۶۸

فتاوی * کیفیت ذبح حیوان دست ۱۶۹

فتاوی * حکم و طی بسیه دلکم آن دست ۱۷۰

فتاوی * قدر بوسی و الدین داشتند درست است یاد دست ۱۷۱

فتاوی * زل را نمی ازستند و جماعت پنه و ده را گذاشتند

لذت کرد پس تر که اشوا دارهین خواهند یادت یاد دست ۱۷۲

- فتوى * دروغ گفتن و گویان نهادن و اینضباط شریعت از دروغ چه حکم دارد ۱۶۸
- فتوى * مرفق فرمان محبوب و ترجیح هندی خواهد بود و عظیم گفتن جه حکم صفت ۱۶۹
- فتوى * ماهیت اهر بالمهروم بست و بنی من المکر چه صفت ۱۷۰
- فتوى * ما هم مسلمین مرمایح و عمال است یا مکروه و غیره صفت ۱۷۱
- فتوى * ملایم بست و مصارع بست و دشمن چه نسبت بگاهد و در غیر اوقات حماوة خمسمه چه حکم دارد صفت ۱۷۲
- فتوى * مجهول النسب کفو سردت النسب میتواند شریعت یافته باشد صفت ۱۷۳
- فتوى * مکاوه زید فرزندی زاید پس بنا دادت زید نسب از دشابت و به لغی وی مبتدا و بعده فات زید وارث خواهد شد یافته صفت ۱۷۴
- فتوى * شخصی از نما کج بوضی محنت شادی کنایه شنید و بیه صفت ۱۷۵
- فتوى * بزرگی از نما است یا نه که بزرگی از زیور است و غیرها فرموده اتفاق نزدیک نشده بس و این مگردن میتواند یافته باشد صفت ۱۷۶
- فتوى * از مال بسر همیشہ فرض دید و دایین اینکار نماید بس صفت ۱۷۷
- فتوى * بر پدر خواهد شد
- فتوى * مصالح کردن با شرکا و دستگذشتی بر صلحنامه از طرف دختر بنا بالغ در حق نابالغ ناکام خواهد شد یافته صفت ۱۷۸
- فتوى * نهادن نفیلی بجهات هستی و طایره ایستی یافته صفت ۱۷۹
- فتوى * عوام را از نهادن نوافل قدر و غیره منع کرده خواهد شد یافته صفت ۱۸۰

- دوی * بیش غصی بشر خود را از اعمال شر و ضر و افعال منفی خود
سنج کند و در این دوره ایجاد است. طور آن طعنه نمایند و پیز بشر خود را از بحای
دیگر سکاکو نشوند نمی باشد. این عدم اطاعت والدین بپرسید یا پدر صفت ۱۷۵
- دوی * انواع مدد و چند آمد و مستحق آن کدام کرام و داشتیایی
رخود خود را می توانند بیان نمایند صفت ۱۷۶
- دوی * بعد فراغت نماز بعذر بارش جماعتی در مسجد نشستند و این
نمای اسلامی آمد. این برای تنظیم اوقیانام و صنایع کردن جائز است پس از صفت ۱۷۷
- دوی طویله * نواب رعایت صفت ۱۷۹
- دوی * خوردن طعام در حانه اصحاب به حکم دارد صفت ۱۸۰
- دوی * اجاره و گیرانی زمین مخصوص بر از غاصب برای شخصی که علم
پیش غصب دارد ما الحاکم صفت ۱۸۱
- دوی * امامت مبتلی بجز این در حق داشت ایشان صفت ۱۸۲
- دوی * مرکد این قوم جمار فرض است صفت ۱۸۳
- دوی * صادر بر ارض صاحبی آندریان و تهدیان علی ارض بر اصحاب
ایشان جائز است یا نه صفت ۱۸۴
- دوی * شکار بندوق یا بازی های رفع حرام است یا نه صفت ۱۸۵
- دوی * زنی عاقله بالغه جو شهربان ملوکه ای خود از اقربای و کیان حاشیت
نمی دیگران هم نمود جائز خواهد شد یا نه صفت ۱۸۶
- دوی * پسر بندور بر مال بشر بپرسید لئن باشد بسن قاضی برای

(۳۰۹)

علاقتِ بالشیخ ایشی نظر نکند
 بتوی و درم مسخواه کنار که سورت بران و چیزی صحن خود نگیر
 دلکن اور اینکمال خدا را تا چه میرسد یان
 صفت ۹۱

نامه الکتاب

۲۱۲

